

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 22. maj 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 168 til L 111, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Kompenserende marine virkemidler ved etablering eller udvidelse af havbrug), stillet den 19. maj 2017 på vegne af Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 168 til L 111

”Ministeren bedes kommentere brevet af 17/5-17 fra borgmester Jan Petersen, Norddjurs Kommune og borgmester Claus Wistoft, Syddjurs Kommune stilet til Folketingets partier omdelt som L 111- bilag 29.”

Svar

Lovforslag L 111 har til formål at skabe mulighed for vækst i den danske havbrugsproduktion ved at tilvejebringe lovgrundlaget for, at miljøgodkendelse af havbrug kan gives med vilkår om at etablere og drive kompenserende marine virkemidler, der kan fjerne kvælstof og fosfor. Lovforslaget er ikke begrænset til at finde anvendelse i særlige havområder, som f.eks. Kattegat.

Det er vigtigt at bemærke, at etablering af et havbrug fortsat kræver en miljøgodkendelse. En miljøgodkendelse forudsætter, at havbruget kan drives på stedet uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet. Godkendelse af nye havbrug vil således kun blive meddelt efter en konkret vurdering af miljøpåvirkningerne, lokale forhold m.m. i forhold til de udledninger, der måtte forekomme i forbindelse med havbrugsdriften. Dette indebærer blandt andet, at myndighederne skal sikre, at de eksisterende mål for at opnå god økologisk tilstand i de danske kystvande ikke forhindres, samtidig med at der i de åbne havområder fortsat skal kunne opnås god miljøtilstand. Havbrug er herudover omfattet af VVM-reglerne og habitatreglerne. I forbindelse med en VVM-screening af et havbrugsprojekt skal der tages højde for kumulation med andre eksisterende og/eller godkendte projekter, hvilket betyder, at der bl.a. skal tages højde for den samlede miljøeffekt af flere havbrug. Habitatreglerne foreskriver, at projekter der kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på området under hensyn til bevaringsmålsætningerne for dette. Hvis skade på Natura 2000-områdets udpegningsgrundlag ikke kan afvises, kan der ikke gives tilladelse til projektet.

I forbindelse med ansøgning om etablering af havbrug eller muslingeopdræt bliver bl.a. fiskeriets organisationer hørt. Etablering af havbrug kræver i tillæg til en miljøgodkendelse også en placeringstilladelse. Landbrugs- og Fiskeristyrelsen giver tilladelse til placering af havbrug og muslingeopdræt. Tilladelserne sikrer, at placeringen ikke er i konflikt med andre interesser, såsom fiskeriinteresser, sejlruiter, militære øvelsespladser, havvindmøller, fritidsinteresser m.m.

Jeg anerkender, at kommunalbestyrelser og borgere kan have en bekymring for, hvilke effekter etablering af nye havbrug måtte have for miljøet i kystvande og havområder. Som det fremgår af

ovenstående forudsætter etablering af havbrug, at der gives en miljøgodkendelse. Miljøgodkendelsen tilgodeser, at der alene gives tilladelse til anlæg, der kan forenes med hensynet til miljøbeskyttelsen.

Strategien for bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i Danmark 2014 – 2020 har som et af pejlemærkerne, at der skal udpeges zoner til akvakulturanlæg. Man har med de gennemførte undersøgelser i Kattegat identificeret de områder, der ud fra en række kriterier, herunder særligt miljømæssige, er egnede til havbrugsproduktion. Som det fremgår af strategien, er den udarbejdet med ”udgangspunkt i de eksisterende miljø- og erhvervsmæssige reguleringsrammer og finansielle rammer og forudsætter overholdelse af vandrammedirektivet, havstrategidirektivet, habitatdirektivet og de nationale vand- og naturplaner, herunder kravet om ikke-forringelse af miljøets tilstand.” I og med at miljøgodkendelse af havbrug forudsætter at disse krav opfyldes, er gennemførelse af en socioøkonomisk analyse ikke vurderet nødvendig.

Det skal understreges, at grunden til, at der er mange havbrugszoner ved Djursland er, at strømforholdene her er meget variable, og der kan være stor forskel på miljøeffekten af havbrug på to relativt nære placeringer. Med DHIs analyse har Miljø og Fødevareministeriet søgt at få mest mulig viden om effekten af havbrug på forskellige placeringer. Længere ude i Kattegat er strømforholdene mere ens, så en undersøgelse eller modellering for disse områder kan sige noget om forholdene i et større område, hvor der kan placeres havbrug. Arealet af havbrugszonerne er udelukkende en indikation af, at inden for dette område er strøm- og andre fysiske forhold så relativt ens, at den undersøgte position kan forventes at kunne sige noget om andre placeringer i den pågældende zone.

Jeg noterer mig, at Nord- og Syddjurs borgmestre udviser interesse for, at der kan etableres opdræt af saltvandsfisk i landbaserede anlæg i deres lokalområder. Miljø- og Fødevareministeriet har i flere år arbejdet på at fremme sådanne saltvandsdambrug. Disse anlæg er ikke direkte sammenlignelige med havbrug, idet der er tale om to forskellige produktionsformer, der bør kunne eksistere sideløbende. Danmark er på verdensplan med helt i front med teknologiudvikling til vandrensning af både ferskvand og saltvand, også i forbindelse akvakultur. Der er dog stadig tekniske udfordringer med at producere saltvandsfisk på land, og drift af saltvandsdambrug med effektiv rensning af udledningsvandet er endnu ikke dokumenteret økonomisk rentabelt.

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling